

Amerika, og Spanien, havde set paa den Del af Krigen, som førtes ovre i Vestindien og desuden ogsaa paa den Del, som førtes i Østasien ovre ved Filippinerne, havde dernæst med Betænkelighed set paa de Uenighedspunkter, som vare opstaaede mellem de store Kolonialmagter ovre ved Østasiens Kyst, mellem Rusland, England og Tyskland, at denne Betænkelighed var stegen mere og mere hos Ministeriet og tilsidst havde naaet sit Højdepunkt, da „Berlingske Tidende“ den 14de Maj indeholdt et Telegram med Udtog af en Tale, som den engelske Kolonialminister, Chamberlain, havde holdt i Birmingham, en Tale, hvor den engelske Minister havde omtalt Ruslands og Englands Forhold og havde bebrejdet Rusland, at man ikke kunde stole paa dets Ord. Da var Ministeriets Betænkelighed stegen til det højeste, Ministeriet overvejede Dag for Dag, hvad der burde gøres. Skønt Betænkelighederne vare stegne saa stærkt, tog Ministeriet dog endnu ikke fat, det handlede ikke før den 23de Maj, altsaa 9 Dage efter. Handlingen bestod da i, at Ministeriet skrev ned til de Krupp'ske Fabrikker i Essen for der at høre, paa hvilke Betingelser Fabrikkerne vilde overtage en Levering af Ammunition her til Landet. Der indløb 6 Dage efter Svar fra de Krupp'ske Fabrikker, og den 4de Juni traf man da i Statsraadet den Beslutning, som førte til Udgivelsen af disse Penge. Ministeriet havde altsaa i over en Maaned, en 5—6 Uger, med Betænkelighed set paa den ydre politiske Situation. Hvad havde Ministeriet gjort for at skaffe sig Vished for, hvorledes denne Situation var? Intet, absolut intet. Ministeriet har blot læst i „Berlingske Tidende“ og andre Blade om, hvorledes Situationen var. De danske Gesandtskaber havde ikke bragt Indberetninger til Ministeriet, Ministeriet havde ikke ulcjliget de danske Gesandtskaber med at skaffe Oplysninger til Veje om den ydre politiske Situation. Da vi i 1870 havde en lignende Sag for her paa Rigsdagen, da den daværende Regering havde afholdt en lignende Udgift paa forventet Tillægsbevilling i Anledning af den politiske Situation i Europa, og da et Udvalg blev nedsat her for at undersøge Sagen, forelaa der Indberetninger fra de danske Gesandtskaber. Da forelaa der ganske anderledes fyldige Oplysninger om, hvad der havde staaet bag ved det Skridt, Ministeriet havde foretaget. Nu henviser Regeringen kun til, hvad alle og enhver kunde vide i Forvejen, idet den siger, at der er intet andet, hvorpaa den begrundede sin Me-

ning om, at der var Fare for Landet i ydre politisk Henseende, end det Raisonnement, den selv havde dannet sig over, hvad den havde læst i Bladene.

Hvad stod der da i Bladene paa den Tid? Da jeg ikke var ganske sikker paa, at ærede Medlemmer i dette Øjeblik huskede saa grant, har jeg gjort mig den Ulejlighed at gennemgaa „Berlingske Tidende“ for Maj Maaned, særlig fra 14de Maj til 4de Juni, for at se, hvilke gyselige Ting der da har staaet der om den ydre politiske Situation. Jeg ser da i „Berlingske Tidende“ for 14de Maj det omtalte Telegram med Indhold: Den engelske Kolonialministers Tale. Allerede den 16de Maj — den 15de var en Søndag, og „Berlingske Tidende“ udgaa som bekendt ikke om Søndagen — skrev „Berlingske Tidende“: „Som man ser, talte Chamberlain tydeligere“ — end Salisbury nemlig, Premierministeren Salisbury havde ogsaa udtalt sig paa den Tid — „og hans Ord havde da ogsaa vakt stor Sensation, mest dog i England selv.“ Derpaa refererede „Berlingske Tidende“, hvad Bladene i Europa almindeligvis sige om hele Situationen, saaledes: „De engelske Statsmænds allarmende Taler have ingenlunde fremkaldt en lignende Uro paa Kontinentet som i England. Der er ingen Tvivl om, at Englands Stilling for Øjeblikket er meget alvorlig, men herfra og til et Fredsbrud er der et stort Spring. Man er snarere tilbøjelig til at tro, at Salisbury og Chamberlain ønske nye Bevillinger til Rustninger.“ Akkurat! Det er en meget fornuftig Slutning, som her refereres i „Berlingske Tidende“, thi Krigsforholdene rundt om i Verden ere for Tiden ikke saa meget af den blodige som af den finansielle Slags. Det gælder om for Kolonialmagterne stadig at være vel rustede, for at de ved at slaa paa Sværdet kunne indbyrdes ligesom kyse hinanden og sige: Vi have saa meget og saa meget, og vi anskaffe nu for adskillige Millioner Kroner flere Kampmidler. Ovre i England stod der paa den Tid et Forslag paa Dagsordenen om at udvide Englands Flaade for et Beløb af ikke mindre end 8 Mill. Pund Sterling. Et saa stort Beløb var det ikke saa ganske let at faa igennem Rigsdagen, og det er derfor intet Under, at der forud for de Rigsdagsafstemninger, som skulde finde Sted, kunde slaas paa Tromme og med Rette slaas paa Tromme ovre i England. Den 17de Maj refererer „Berlingske Tidende“, at tyske Blade kalde Chamberlains Tale overilet og uklog, og endvidere, at i Parlamentet vil Oppositionen